

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1691-ҳадис

1691/4596 – عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ نَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ كَانُوا مَعَ الْمُشْرِكِينَ،
يُكْتَبُونَ سَوَادَ الْمُشْرِكِينَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتِي سَنَّهُمْ فَيَرْمِي بِهِ، فَيُصِيبُ أَحَدَهُمْ
فَيَقْتُلُهُ، أَوْ يُضْرِبُ فَيَقْتُلُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِم) الْآيَةَ.

1691.4596. Муҳаммад ибн Абдурраҳмон Абу Асвад айтади:

«Мадина аҳлига черик ажратилди, мен унга ёзилдим. Ибн Аббоснинг мавлоси Икримани учратиб қолдим. Унга буни хабар қилган эдим, мени бундан ниҳоятда қаттиқ қайтарди. Кейин шундай деди: «Менга Ибн Аббос хабар қилган. Айрим мусулмонлар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга қарши бўлган мушриклар ададини кўпайтириб, мушриклар билан бирга бўлган экан. Отилган ўқ келар, бирортасига тегиб, уни ўлдирад ёки уни (қилич) уриб ўлдиришар экан. Шунда Аллоҳ «Фаришталар ўзига зулм қилган ҳолдагиларнинг жонини олаётиб...» оятини нозил қилган экан».

Манба: hadis.islom.uz

